čitou doktrinu. Tato doktrina se postupně stane veřejným míněním jež si vynutí od všech států změnu politiky v každém směru. To jest hlavním výsledkem konference. Nezaměstnanost v Anglii, Rakousku a Německu jest důsledkem strukturální změny evropského hospodářství a bude přestávati postupně v té míře, jak budou se díti změny opět strukturální k lepšímu.

Předseda Dr. Winter poděkoval řečníku a sdělil, že debata o referátu bude provedena v příští (poprázdninové) schůzi Sociálního ústavu. Pánové, kteří si přejí slova, mohou se přihlásiti v kanceláři Sociálního ústavu písemně (v Praze II., Palackého nám. Budova ministerstva Soc. péče). — Stručný výtah z přednášky bude členům Sociálního ústavu a těm, kdož se přihlásí k rozhovoru, rozeslán koncem srpna.

Z judikatury Nejvyššího a Nejv. spr. soudu.

Úrazové pojištění.

(Podává odborový přednosta Vladimír Šmídek.)

K § 33 úr. zák. a § 187, odst. 2 horního zákona. Na podnikatele hor nelze podle § 187 horního zákona uvaliti ručení za pachtýře a za spoluvlastníky, pokud jde o vymáhání úrazových pojistných příspěvků. Řízení.

Námitka vadného řízení, že naříkané rozhodnutí ministerské neobsahuje právního poučení o tom, že proti němu není dalších opravných prostředků v cestě administrativní, není oprávněna, ježto platné normy upravující správní řízení neukládají poslední správní instanci povinnost, aby rozhodnutím svým připojovala poučení o opravných prostředcích a i zákon ze dne **12. května 1896, č.** 101 ř. z., týkající se řízení před úřady politickými, ukládá v § 3 povinnost takovou toliko politickým úřadům v § 1 uvedeným, t. j. okresním a zemským politickým úřadům, nikoliv však ministerstvu, jež rozhoduje v stolici poslední.

Podle § 187 horního zákona lze podnikatele hor dohánětí k dodržení jen oněch předpisů zákonů horních, které již dle jiných předpisů těchto zákonů jsou svěřeny péči úřadů báňských, tedy v prvé řadě předpisů rázu policejního, předpisů sledujících národohospodářskou péči o provoz hor (§ 1 zákona z 21. července 1871, č. 17 ř. z.) a snad i ještě předpisů jiného rázu, vždy ale předpisů takových, v nichž jde o onen zvláštní zájem veřejný, za jehož ochránce báňské úřady byly ustanoveny, na rozdíl od oněch předpisů, jež upravují práva a závazky vůči osobám třetím (jako na př. § 136 horního zákona). Jenom v rámci tohoto vymezení lze pak na podnikatele hor podle cit. § 187 uvaliti ručení za pachtýře a za spoluvlastníky.

V případě, v němž jde o nárok na úrazové příspěvky pojistné, které úrazová pojišťovna dělnická z důvodu úrazového pojištění vznáší vůči stěžovateli jako straně druhé a jehož plnění stěžovatel odpírá, neběží — i za předpokladu, že zákon o úrazovém pojištění jest součástí zákonodárství hornického — o zájmy veřejné, jejichž ochrana podle shora vytčeného právního výkladu § 187 horního zákona jest předpokladem pro použití tohoto předpisu, nýbrž o sporné závazky vůči osobě třetí, a nelze pak již z tohoto důvodu na daný případ použíti citovaného ustanovení horního zákona.

(Nález Nejv. správ. soudu ze 7. dubna č. 10714/25.)

K § 8 zák. čl. XVI. z r. 1900 a § 6 nař. býv. uh. ministerstva orby č. 1500 z r. 1912. — Pojištění osob v zemědělských podnicích zaměstnaných pro případ úrazu u Slovenské pokladny pro hospodářské dělníky v Bratislavě nemá rázu obligatorního pojištění ex lege.